

Una literatura en hores agredolces

XAVIER DÍEZ

El col·lectiu Argumenta no va sorgir al voltant de cap manifest, com tantes altres rauxes que sacsegen periòdicament el panorama literari, sinó amb la voluntat de creació d'una col·lecció d'assaig en què es fes la dissecció dels diferents àmbits de la cultura i la societat catalanes de la Transició ençà. Han passat sis anys de la seva constitució i quatre des de la publicació dels primers volums dels dotze previstos.

Argumenta representa una de les propostes més agosarades dels darrers anys. Sense capelles ni amistats perilloses, aplega una vintena de professionals (o semiprofessionals) de la cultura que discuteixen i elaboren de manera col·lectiva i autogestionària una proposta i n'examinen conjuntament els resultats. Els set volums anteriors han tingut una repercussió mediàtica modesta, però el boca-orella els ha fet fàcilment identificables, pel desgast que evidencien les cobertes i els subratllats dels textos a les biblioteques universitàries.

El corresponent a la literatura podríem considerar-lo com a imprescindible per a lectors amatents, professors d'institut, periodistes culturals o per a tots aquells que avorreixen el ranxo que sovint s'ofereix al menú dels suplementes literaris; examina amb lupa les transformacions, tendències i fenòmens del conjunt de la creació literària (poesia, narrativa curta, novel·la, literatura del jo, crítica), de manera que esdevé una ecografia en relleu del que li passa a una bona literatura a la desesperada recerca de lectors i necessitada de reconeixement.

Des de posicionaments diversos, els autors dels diferents articles arriben a una idèntica conclusió: la literatura catalana viu en hores agredolces. Si ho comparem amb un passat anterior al 1975, hauríem de ser optimistes. La qualitat no afluixa, s'obren terrenys inexplorats, nous autors de referència reemplacen vells referents. Tanmateix, com explica Jaume Aulet, «la tan anhelada normalització no arriba». Les polèmiques del 2007 en són una diàfana constatació.

ISABEL GRAÑA I TERESA IRIBARREN (coord.)

La literatura catalana en la cruïlla (1975-2008)

Ed. El Cep i la Nansa.
Col. Argumenta, vol. 8.
Vilanova i la Geltrú, 2008,
230 pàgines.

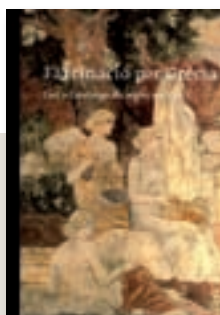
Com no podia ser d'una altra manera, el llibre està molt ben escrit, i a més compleix una funció que potser ni s'havien plantejat inicialment les seves coordinadores: atès que el volum exerceix una notòria funció de guia de lectura, ja que descriu l'accidentada orografia literària catalana i informa sobre els autors més interessants (que no solen coincidir amb els més coneguts), vénen unes ganes terribles de posar-se a llegir.

JOSEP VALLS I JOAQUIM VIDAL

El peatge
Fundació Valvi.
Girona, 2009.
212 pàgines.

L'empresari de la distribució alimentària, Joaquim Vidal, amb la col·laboració de Josep Valls, són els autors d'aquesta novel·la negra basada en un cas real ocorregut a l'empresari. Un equívoc que complica l'existència del protagonista malgrat que no hi ha mala intenció.

JOSEP MARIA TRULLÉN I ALTRES

Fascinació per Grècia
Museu d'Art de Girona. Girona, 2009.
431 pàgines.

Extraordinari catàleg de la no menys estimable exposició que es pot visitar fins el 30 d'agost al Museu d'Art de Girona. Dividit en diverses etapes: Grècia a Catalunya, Neoclassicisme - Modernisme i Modernisme - Modernitat. Profusament il·lustrat i amb nombrosos fragments literaris.

DELÈN

CD

Sa roba estesa
Global discogràfica
Girona, 2009.

Primer disc d'aquest grup menorquí, alguns dels membres del qual estan afincats a Canapost (Baix Empordà). Integrat per guitarres, violins, flauta travessera i bateria, entre d'altres instruments, la seva cantant dona un caràcter intimista, amable i suau a la proposta. Música sense estridències.